

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

cu privire la respingerea recursului declarat de Safia Rabei,

în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Safia Rabei împotriva SA „CET-Nord” cu privire la anularea bonurilor de plată pentru energia termică pentru perioada 2022-2023; 2023-2024 și acțiunea reconvențională depusă de SA „CET-Nord” împotriva Safiei Rabei cu privire la încasarea datoriei pentru energia termică

împotriva încheierii din 15 mai 2025 a Curții de Apel Nord,

(Dosarul nr. 2r-217/25
Nr. PIGD 2-24056452-01-2r-11062025)

Taxa de stat era previzibilă, rezonabilă ca valoare, impusă în cadrul accesului la o cale de atac împotriva unei hotărâri judecătorești și în lipsa unor probe convingătoare privind imposibilitatea achitării ei, nu se poate reține că refuzul acordării scutirii ar fi afectat esența dreptului recurenteii de acces la justiție.

Prima instanță: Judecătoria Bălți, sediul Central (jud. E. Balan)
Instanța de apel: Curtea de Apel Nord (jud. E. Grumeza, I. Parii, N. Costăș)

2 iulie 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul declarat de Safia Rabei,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Oxana Parfeni

Gheorghe Stratulat, *judecători*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 24 mai 2024, Safia Rabei a depus o cerere de chemare în judecată împotriva SA „CET-Nord” cu privire la anularea bonurilor de plată pentru energia termică pentru perioada 2022-2023; 2023-2024.

2. La 25 iulie 2024, de către SA „CET-Nord” a fost depușă o acțiune reconvențională împotriva Safiei Rabei cu privire la încasarea datoriei pentru energia termică.

3. Prin hotărârea Judecătorei Bălți, sediul Central din 31 octombrie 2024 a fost respinsă cererea de chemare în judecată și admisă acțiunea reconvențională fiind încasată de la Safia Rabei în beneficiul SA „CET-Nord” suma de 5041,23 lei în calitate de energie termică și suma de 451,61 lei în calitate de celtuieli de judecată.

4. La 20 noiembrie 2024, Safia Rabei a depus o cerere de apel împotriva hotărârii din 31 octombrie 2024.

5. Curtea de Apel Nord, prin încheierea din 29 ianuarie 2025 nu a dat curs cererii de apel, comunicând Safiei Rabei despre necesitatea prezentării în modul corespunzător a cererii de apel în limba română sau prezentarea traducerii acesteia și despre necesitatea prezentării dovezii achitării taxei de stat în mărime de 426,36 lei, fiindu-i stabilit termen până la 1 aprilie 2025, ora 17:00.

6. La 18 martie 2025, Safia Rabei a depus o cerere de scutire de la plata taxei de stat în legătură cu faptul că este bolnavă, bătrână și are pensie mică. Ulterior, la 24 martie 2025, Safia Rabei a depus cererea de apel în limba română.

7. Prin încheierea Curții de Apel Nord din 31 martie 2025 s-a respins cererea de scutire de la plata taxei de stat la depunerea cererii de apel și s-a acordat un termen suplimentar pentru prezentarea dovezii de achitare a taxei de stat până la 29 aprilie 2025.

8. La 15 aprilie 2025, Safia Rabei a depus o cerere prin care solicită repetat scutirea de la plata taxei de 426 lei, indicând că această sumă este una foarte mare pentru recurrentă, că aceasta ar fi bolnavă și ar fi nevoită să cumpere medicamente, că ar avea pensie mică și că nu ar avea rude, copii și soț.

9. Prin încheierea Curții de Apel Nord din 15 mai 2025, cererea de apel depușă de Safia Rabei a fost restituită din motivul neînlăturării neajunsurilor.

10. La 2 iunie 2025, Safia Rabei a formulat o cerere de recurs în care a indicat că are o pensie de 2500 lei și este unica sursă de întreținere. În motivarea recursului a reiterat argumentele referitoare la dificultățile financiare invocate anterior.

11. La 17 iunie 2025, Safia Rabei a formulat un recurs suplimentar în care a solicitat Curții Supreme de Justiție să expedieze interpelări către SA „CET-Nord”, să livreze informații despre fondul litigiului în care participă, să anuleze facturile vizate în cererea sa de chemare în judecată, să facă constatări ale cheltuielilor comparative ale întreținerii apartamentului său cu alt apartament vecin.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

12. Art. 424 alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„Curtea Supremă de Justiție examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de către curțile de apel.”

13. Art. 425 din Codul de procedură civilă:

„Termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.”

14. Art. 426 alin. (3) din Codul de procedură civilă:

„Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.”

15. Art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă:

„Instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept: a) să respingă recursul și să mențină încheierea.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

16. Completul de judecată atestă că încheierea contestată a fost emisă la 15 mai 2025 și recepționată de Safia Rabei la 29 mai 2025 (f.d. 136). Prin urmare, recursul Safiei Rabei, declarat la 2 iunie 2025, se consideră depus cu respectarea termenului de declarare a recursului.

17. Studiind materialele dosarului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat împotriva încheierii Curții de Apel Nord din 15 mai 2025 urmează a fi respins, iar încheierea instanței de apel menținută, din următoarele considerațiuni.

18. Principala problemă pe care Curtea Supremă de Justiție urmează să o soluționeze în prezenta cauză este dacă taxa de stat în mărime de 426 lei, pentru depunerea cererii de apel, în prezenta cauză a constituit sau nu un obstacol excesiv în calea accesului la justiție.

19. În jurisprudența sa (*cauza Weissman și alții împotriva României*, nr. [63945/00](#), §33-37, 24 mai 2006) Curtea Europeană pentru Drepturile Omului a amintit că „dreptul la un tribunal” nu este unul absolut și poate face obiectul unor limitări. În

această privință, Curtea Europeană pentru Drepturile Omului nu a negat niciodată că interesul unei bune administrări a justiției poate justifica impunerea unei restricționări financiare a accesului unei persoane la un tribunal. În particular, ținând cont de principiul conform căruia Convenția urmărește protejarea unor drepturi care nu sunt teoretice sau iluzorii, ci concrete și efective, Curtea reiterează că cuantumul cheltuielilor de judecată, apreciat în contextul circumstanțelor unei spețe date, inclusiv capacitatea reclamantului de a le achita, precum și faza procedurală în care aceasta restricție este impusă sunt factori care trebuie luați în considerare atunci când se determina dacă o persoană a beneficiat de dreptul de acces la un tribunal sau dacă, datorită cuantumului cheltuielilor de judecată, dreptul de acces la un tribunal a fost restrâns în așa măsură încât este afectat în însăși substanța sa.

20. În prezenta cauză, obligația impusă recurentei Safia Rabei de a achita taxa de stat în mărime de 426 lei pentru depunerea cererii de apel nu poate fi calificată drept o împovărare excesivă, incompatibilă cu dreptul de acces la un tribunal, așa cum este protejată de articolul 6 §1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

21. Valoarea taxei nu este una exagerată, raportată la realitățile sociale și economice din Republica Moldova, unde o astfel de sumă nu depășește nivelul unei cheltuieli ocazionale suportabile pentru orice justițiabil obișnuit. Recurenta beneficiază de o pensie lunară de 2500 lei, iar din datele cauzei nu rezultă că aceasta ar avea alte obligații sau cheltuieli esențiale, documentate, care i-ar face imposibilă achitarea sumei de 426 lei într-un termen rezonabil.

22. În acest context, invocarea vârstei înaintate și a unor probleme de sănătate, deși relevante sub aspectul vulnerabilității, nu constituie în sine și în mod automat o dovadă a incapacității de a achita o sumă de 426 lei. În lipsa unor dovezi obiective privind cheltuieli lunare excesive, recurenta nu a demonstrat în concret că situația sa financiară i-ar fi interzis în mod efectiv plata acestei taxe de stat.

23. Mai mult, trebuie remarcat că accesul la instanță în primă instanță nu a fost restricționat – obiecțiile Safiei Rabei față de fondul cauzei au fost examinate pe fond de către Judecătoria Bălți sediul Central, care a pronunțat o hotărâre motivată. Ulterior, accesul la etapa apelului nu poate fi considerat ca fiind absolut, ci poate fi condiționat, în mod rezonabil, de îndeplinirea unor cerințe procedurale, printre care se regăsește și plata taxei de stat.

24. În concluzie, în condițiile în care taxa de stat era previzibilă, rezonabilă ca valoare, impusă în cadrul accesului la o cale de atac împotriva unei hotărâri judecătorești și în lipsa unor probe convingătoare privind imposibilitatea achitării ei, nu se poate reține că refuzul acordării scutirii ar fi afectat esența dreptului recurente de acces la justiție.

25. Pretențiile formulate de recurenta Safia Rabei în recursul suplimentar depus la 17 iunie 2025 nu pot fi examinate de către Curtea Supremă de Justiție în virtutea rolului său funcțional și a etapei procesuale în care se află prezenta cauză. Recursul

formulat în prezenta speță vizează exclusiv controlul de legalitate asupra încheierii din 15 mai 2025, emisă de Curtea de Apel Nord, prin care a fost respinsă cererea de scutire de la plata taxei de stat și restituită cererea de apel. În această etapă procesuală, instanța supremă nu este chemată să efectueze o reexaminare a fondului litigiului și nici să administreze probe sau să efectueze constatări suplimentare.

26. Solicitățile recurente de a fi expediate interpelări către SA „CET-Nord”, de a se anula facturi de plată sau de a se face constatări comparative privind întreținerea locuinței, constituie cereri de fond sau de administrare a probatoriului, care exced competenței Curții Supreme de Justiție în cadrul recursului în secțiunea I. Aceste aspecte pot face obiectul unui eventual recurs în secțiunea a II-a, după parcurgerea căii de atac a apelului.

27. Prin urmare, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră cererea de recurs depusă de Safia Rabei ca fiind neîntemeiată, iar încheierea Curții de Apel Nord din 15 mai 2025 emisă cu respectarea prevederilor legale.

28. În conformitate cu art. 427 lit. a), art. 428 din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI

Respinge recursul declarat de Safia Rabei.

Menține încheierea din 15 mai 2025 a Curții de Apel Nord, adoptată în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Safia Rabei împotriva SA „CET-Nord” cu privire la anularea bonurilor de plată pentru energia termică pentru perioada 2022-2023; 2023-2024 și acțiunea reconvențională depusă de SA „CET-Nord” împotriva Safiei Rabei cu privire la încasarea datoriei pentru energia termică

Decizia este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Oxana Parfeni

Gheorghe Stratulat